

Tégy jót, és tedd jól.

Jót akarok tenni. Ez jól hangzik, de talán egy kicsit naiv.

Ha ilyen egyszerű lenne tudni, hogy mi az igazán jó.

Bonyolult, zavaros világunkban gyakran a kisebbik rosszat kell választanunk, és abban reménykednünk, hogy amit jónak gondolunk, az holnap is jó lesz.

Pedig a jó és a rossz közötti különbségtétel képessége az egyik legfontosabb emberi tulajdonság. Persze még a Biblia teremtés-elbeszélésében is inkább tehernek, mint örömmel tekintik ezt.

De néha ez egyfajta kifogás is: jó dolgokat tennék, ha biztosan tudnám, hogy mik azok.

Mert legalábbis a közvetlen környezetünkben, és amennyiben ésszerű rálátásunk van a helyzetre, határozottan érzékeljük és másokkal párbeszédben át tudjuk gondolni, hogy valami jónak vagy nem jónak tűnik-e számunkra, másoknak vagy magunknak.

Nem követjük automatikusan azt, amit éreztünk és felismertünk. Már Pál apostol is ezt mondta: A jót, amit akarok, nem teszem, de a rosszat, amit nem akarok, megteszem.

De ez nem egy mozdíthatatlan törvény, amelyből nem lehet kitörni. Inkább a felismerés az első lépés a jócselekedetek felé. Ward Mária azt akarja, hogy teljesen elkötelezettek és alkalmasak legyünk minden jó cselekedetre. Ez magában foglalja, hogy megszabaduljunk a nagy és kis rabságoktól, a rossz szokásoktól, a lusta gondolkodásmódtól.

Ha olyasmit teszek, amit elérhető közelségben lévő jónak ismerek fel, az kitöltheti a napomat, megmenthet az unalomtól, és értelmet és kiteljesedést adhat az életemnek. És ez egy újabb mondat Mary Wardtól:

Legyetek készségesek és álljatok készen a jóra, ez minden, amit Isten kér.

Nem tudjuk és nem is kell megmentenünk a világot. De azt a jót, amit tehetünk, és amit elhatároztunk, hogy teszünk, jól kell tennünk, figyelmesen és maradéktalanul kell végrehajtanunk.

Mária szerint a nem látványos, a nagyon hétköznapi dolgok:

Gondosan végezni azt, amire feladatot kaptál,

Figyelni és ráhangolódni az emberekre, akik keresztezik az utunkat,

felismerni a szükségleteket, és szeretettel és képzelőerővel válaszokat találni rájuk.

És ez lépcsőről lépésre legalább egy kicsit jobb emberré tesz minket. Mert a jó fán jó gyümölcs terem...

Érdeemes elgondolkodni ezen:

Tudnék-e ma valami jóra koncentrálni, és kihagyni valami rosszat vagy kevésbé jót?

S tudnám aztán jól tenni a jót, figyelmesen, elejétől a végéig, lendületesen és örömmel?